קכב א מיי' פט"ז מהלכ' מ"א סמ"ג עשין ס"ב טוש"ע אה"ע סי' קנ"ד סעי' ג':
קכב ב מיי' שם פ"ח סמ"ג שם סעי' ד':
קכב ג מיי' שם פ"ט סמ"ג שם סעי' ג':
קכב ד מיי' שם פ"ח סמ"ג שם סעי' ג':
[לקמן קמ"ו.]

[עיין רמ"ח סנהדרין נמ: ס"ד נמנע וכו' פרישה וכניס]

קכב ה ו מיי' שם פ"ט סמ"ג שם סעי' ו':

נוסחא
אח"כ תנא"מ האשה מצוה על הבעל ד"ת פרישה ודבילה

מהגה
סדנה ט"ל מ"אדות "ט"ל ר' אלעזר אמות האבן"

*אמאי את קדושין נמ.

הום' חד מקמאי
בתשובה ה"ל כהלכתיני ואיני יודע אם פרעתיך שחייב לדברי הכל ברחנן ההוא בהגוזל וחסא אבל במלתא דר"נ נבי פוטרת עץ סרון הבעל שמעולם לא בהתרעה לה בהתרעה הכי אי לאו לשמם מבי א"נ משום חוקת רשעה היה איהי מהימן:

תוספות ישנים
[כתובות סד.]
[נדה כו.]

הגהות הב"ח
(ה) תום' ד"ה כי הא וכו' אם יכול להתקבות וים ל כח לכל פטרות וכו' ניש לה טוסס:

תורה אור
ב יבמות כה. ויקרא יח יד
ג יבמות כה. ויקרא יח יד
ד יבמות כה. ויקרא יח יד
ה יבמות כה. ויקרא יח יד
ו יבמות כה. ויקרא יח יד
ז יבמות כה. ויקרא יח יד
ח יבמות כה. ויקרא יח יד
ט יבמות כה. ויקרא יח יד
י יבמות כה. ויקרא יח יד
כ יבמות כה. ויקרא יח יד
ל יבמות כה. ויקרא יח יד
מ יבמות כה. ויקרא יח יד
נ יבמות כה. ויקרא יח יד
ס יבמות כה. ויקרא יח יד
ע יבמות כה. ויקרא יח יד
פ יבמות כה. ויקרא יח יד
צ יבמות כה. ויקרא יח יד
ק יבמות כה. ויקרא יח יד
ר יבמות כה. ויקרא יח יד
ש יבמות כה. ויקרא יח יד
ת יבמות כה. ויקרא יח יד

תפילה תבי והיא תמרה תלתא והשתא ניחא דקתמר הוא תומר מינה שהרי עכשיו הוזקקה כאלו זימני וים לה להפסיד כתובתה והיא תמרה מיניה ומסיק דלתמת דתין יכול להזקק פסקו רבותיו דלתמת תפילו למשמה תמרוה דזוקא כשטועות שתין יודה כתן תיישינן שמא מסקרא לפי שכעלה לא ידע כה דמסקרא כדתמרי' בסוף נדרים (דף נמ.) אבל במילתא דידע כה דמסקרא נתמת מדרב המנונא נ"ל דאפי' *לפי שתין התשה מעיה פניה נפני בעלה א):

ולא קתמר פרו ורבו . תע"ג דלתדם הרתשון קתמר פרו ורבו ההוא ברכה בעלמא ולא למלוה: **ואי** סלקא דעתך דלא מיפקדא כתובה מתי עבידתה . משמע דתי מיפקדא ניתה דים לה כתובה ותימה דתי מפקדא מ"ש מיעבמת תפריה ורביה ותים לן למימר דתדרבה תיכי היא דלא זכתה כדמוכח לעיל ותירן ר"י בן ר' מתיר דהכא בידוע שהות עקור אבל ק"ק תמתי פריך כתובה מתי עבידתה ולא פריך נמי תמתי יולין: **כי** הא ודתי כפין. פר"ח דכל הך דכופין מחמתה דוקא מנה ומתתים תים לה אבל תוספת ניים לה דתדעתא למיפק לא תוסיף לה ודייק מהא דתמר בריש תע"פ (כתובות דף נה:) תנתי כתובה ככתובה נפקא מינה למודת כו' ולא קתמר נפקא מינה לגבה מחמת מעטה וכיולא בה והא דלא קתמר ר"מ לגבה עתה עשר ניים לה נמי תוספת דלא נרעה מתליונים דתמר נסוף תלמה ניזונת (שם ד' קא.) דים לה תוספת מילתא דפשיטא היא כיון דלא מחמתה כופין דמה היא יכולה שם ב"ד כופין תותו מניס פריה ורביה ור"מ מפרש דלכל מילי הוי אבל כתובה [ככתובה] וממתנת וחבכותיה דתין להס כתובה תע"פ אים להס תוספת התם משום דתיגלגלי מילתא דלא נתקדמה מעולם ולא יתכן לעניין פרעתי לה הוי אבל כתובה ככתובה דתכתובה לא תמר כלום ובתוספת נתמן עומר פרעתי כדמוכח בעובדא דשכחתי בריה דרבי מריעוס (ב"מ יג.) ויש לדחות דהתם לא הוסיף אתן ותניב כתתר תוספת ותין להתריך כתן כן מנתתי בתתובה אתם שפסק ריב"ח על אתה שהיתה טוענת על בעלה כי תין לתים גבורתו והתים היה טוען כי היה לו גבורה אבל אתה שהות בעל תוכל לגבות תוספת ותין נע וכתובה תפילו תיכה בתה מחמת מעטה כיון דתין יכול לגבות כלל לקיים לה עונה וזוקת מנה ומתתים לכל תוספת לא יתן דהא בגבייה לתופה ולא נגבתה עתה בתיקו נרים תע"פ (כתובות דף נו. ושם) דשמח לא כתב תלת ע"מ תיכה בתה ולרב תתי תיקו תולקין שייך כתן דין תולקין לכל נדוניה שהכניסה לו יחזיר הכל מה שידעו שהכניסה לו לכל מה שהכניסה לו תכל תוספת גדולה לכבוד הכלה נרתה לו דהוי כעין תוספת ומיהו תם יכול להתקשט ויש (ה) כתן לכל הפחות הכנסת עטרה לבל תין לו כח למרק על זה נרתה לו דים תוספת דים כתן תיבה בהכנסת עטרה ותם תין יכול לגבות מחמת שרתתה לר' כתב תם התיקו ג' שנים דימתין עוד שנה ותם על הקטוי כתב שתין לה למהר לסתור בניה כי רתתי שדי מרובים ומטעם דפסק ר"ת דתין תוספת בבלה מחמת מעטה משום דתתעתא לתיפק לא כתב לה זה טעם תין שייך בתין יכול ליבעול דמידע ידיע דניתם לו מתתילה לכך : הדרן עלך הבא על יבמתו

א) גלתה דל"ל ר"ת דהיה תיקו גמור תברי המרה וכו' ויש מפרשים שתין זה תיקו גמור לפי טעות וכו' ועי' ביתב' בתוס' על כתובה ובדברי הריב"ח שם מה שהביא בשם תוס' דלכתן. ב) ל"ל כיון דלא מפקדא לא יטענת לכל מי מפקדא ל"ל ליתן כתובה ויל"ל לפי מאי דפרישים וכו'.

כתבה תין קטידת דתה לא מיפקדא: